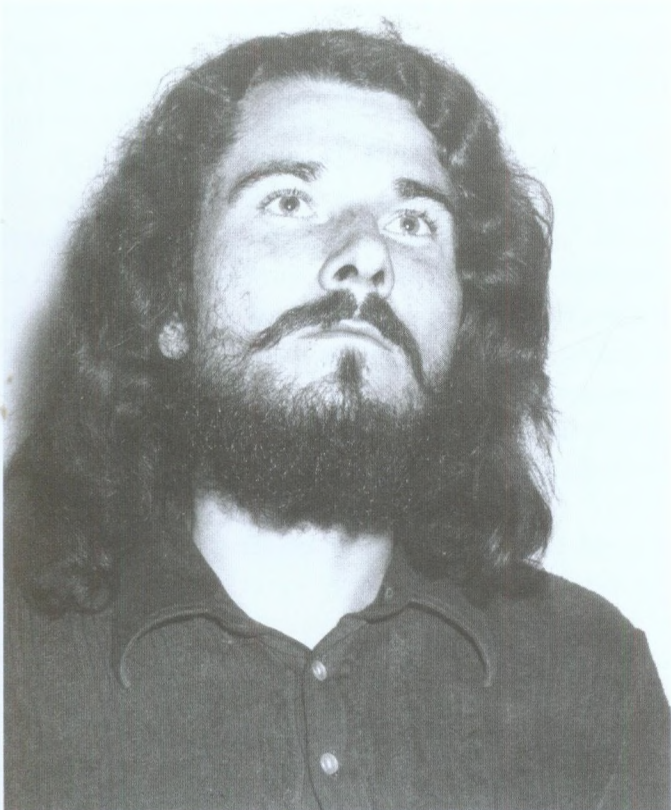

Pozoroval hvězdy a napodobil v písku jejich obrazce, jejich postavení. Díval se nepřetržitě do vzduchového moře a neúnavně pozoroval jeho čistotu, jeho pohyby, jeho oblaka, jeho hvězdy. Sbíral si kameny, květiny, brouky všech druhů a srovnával je do řad co nejrozměnitěji. Všímal si lidí a zvířat, sedával na břehu mořském, hledal mušle. Obracel bedlivou pozornost ke svému nitru a ke svým myšlenkám. Nevěděl, kam ho pudila jeho touha. Když dospěl, toulal se světem, prohlížel si jiné země, jiná moře, nová ovzduší, cizí horniny, neznámé rostliny, zvířata, lidi; sestupoval do propastí, viděl, jak nánosy a pestrými vrstvami byla země vybudována, a hnětl hlínu v podivné útvary skalní. Pak nalézal všude jen známé mu předměty, leč podivně smíšené, podvojně, a tak samy radily se v něm často zvláštní věci. Všímal si záhy ve všem spojitostí, styků, shod. A záhy neviděl již ničeho osamocené.

Novalis: Učedníci sajští

Obsah

Základy tvorby	7
Šedesátá léta	31
1968-1989	97
Po roce 1989	139
Životní osudy Oldřicha Hamery	239
Soupisy	250
